

Саватије Љубибратић (Пива, непознато - Топла, Херцег Нови, јануар 1716) је био настојник Манастира Драговић, еписком и митрополит.

Био је захумски митрополит, а потом наслиједио у Далмацији на мјесту епископа "свим православним Србима на континенту Даламције" [Никодим Бусовића](#). Љубибратић је на овај положај дошао преко воље Мелентија Типалдија, великог поборника уније, односно унијаћења. Љубибратић је био достојан насљедник Бусовића у борби против унијаћења православних Срба у Далмацији. Године 1694. прешао је с братством требињског *Манастира Тврдоша* у Херцег Нови, обновио је *Манастир Савину* и "на молбу Крчана и Крупљана био је постављен од млетачке владе на Никодимово мјесто". Споменути Типалди је много роварио против Љубибратића, али га је Црквени синод у Цариграду осудио и искључио из цркве као вјероиздајника, па је Љубибратић с том подршком наставио своју у народу прихваћену богослужбену дјелатност.

Успјешно се супростављао наредбама католичке курије усмјереним против православних у Далмацији. Ојачао је везе са српском Патријаршијом у Пећи, а "на његову молбу дође 1714. у Даламцију српски пећки патријарх Мојсије", чијом је посјетом учвршћено православље и православна паства и донекле стишани напади на православну цркву [1].

Напомене

1. нп.1 Цитати су из Далматинског магазина 40/238, Б. Стика.

Референце

1. ^ Јован Радојчић, *Срби западно од Дунава и Дрине : биографије* (2. том, стр. 615-616) ; Нови Сад : Прометеј (2009), ISBN 978-86-515-0316-3